

بتاژیل ۰/۱ درصد

پماد موضعی	بتامتازون
 	
طبقه بندی دارویی: ضد التهاب کورتیکواستروئیدی	
شکل دارویی: پماد موضعی	
دوز دارویی: ۰/۱ درصد	
نوع بسته بندی: تیوب ۱۵ گرمی	
توضیحات: این دارو فقط با نسخه پزشک مصرف گردد .	
مکانیسم اثر:	
بتاژیل موضعی از غشاهای سلولی عبور کرده و با گیرنده‌های اختصاصی سیتوپلاسم، مجموعه‌ای را تشکیل می‌دهند. این مجموعه، سپس داخل هسته سلول گشته و به DNA متصل می‌گردد و به این ترتیب می‌تواند استنشاح mRNA را تحریک نموده و در نهایت پروتئین‌سازی بسیاری از آنزیم‌های بازدارنده را که مسئولیت تأثیرگذاری در خاصیت ضدالتهابی کورتیکواستروئیدهای موضعی را دارند، تسریع نماید.	
این تأثیرات ضد التهابی شامل جلوگیری از ادم (در مراحل اولیه)، تجمع فیبرین، انشاع کاپیلرها و حرکت فاگوسیت‌ها به منطقه مبتلا می‌باشد.	
موارد استعمال:	
درماتیت اتوپیک، درماتیت تماسی، درماتیت های منطقه ای خفیف، درماتیت سبورئیک، درماتوز التهابی، لیخن پلانوس، لوپوس اریتماتوز، خارش آنورتیتال، آلوپسی و ...	
فارماکوکینتیک:	

کورتیکواستروئیدهای موضعی از طریق پوست طبیعی جذب می‌شوند. التهاب دمای بالا و یا بیماریهای دیگر پوستی ممکن است میزان جذب پوستی آن را افزایش دهند. پوشیدن لباسهای تنگ و چسبان نیز می‌تواند جذب آنها را افزایش دهد. به هر حال همان میزانی که از طریق پوست جذب می‌شود، مسیری را طی می‌کند که کورتیکواستروئیدهای سیستمیک طی می‌نمایند. کورتیکواستروئیدها به پروتئین‌های پلازما متصل شده و ابتدا در کبد متابولیزه گردیده و سپس ازطریق کلیه دفع می‌شوند. ششما مقداری از آنها و نیز متابولیت‌های آنها از طریق صفرا دفع می‌شوند.

احتیاطات: جذب سیستمیک کورتیکواستروئیدهای موضعی ممکن است منتهی به بروز مہار برگشت‌پذیرمعجورهایپیتالائیک- هیپوفیز- ادرنال(HPA) شود. این اختلال امکان دارد با مصرف عقاقیر زیاد دارو، استعمال دارو در یک منطقه وسیع از بدن، مصرف طولانی‌مدت دارو و پوشیدن لباسهای تنگ و چسبان اتفاق افتد. چنانچه در محل کشاله ران کودکان از دارو استفاده شده از پوشاندن شورت های پلاستیکی یا پوشک های تنگ چسبان خودداری شود.

جذب سیستمیک این دارو ممکن است بروز عوارضی چون سندرم کوئینک، هیرگلیسمی و کلوزکروزی را در برخی از بیماران به همراه داشته باشد. در موارد زیر مصرف دارو با احتیاط صورت گیرد.

۱- وجود عفونت در محل استفاده شده
۲- آنروقی پوست
۳- دیابت
۴- آب مروارید و گلوکوم
۵- در دهان زمانی که نیکال در محل ضایعه وجود داشته باشد.

موارد منع مصرف: تجویز آن در بیماران دارای سابقه حساسیت به بتامتازون والرات ممنوع است.

عوارض جانبی: اریتم، فولیکولیت، خارش شدید و پیدایش وزیکول (در کمتر از ۱ درصد بیماران اتفاق می‌افتد). سوزش پوست، خارش، تحریک پوست، خشکی پوست، بثورات شبیه آکنه، پر رنگ شدن پوست، درماتیت آلرژیک تماسی، عفونت ثانویه و آنروقی پوست.

مقدار مصرف: مصرف محصول در بزرگسالان ۱-۳ بار در روزبصورت موضعی و مصرف محصول در کودکان یکبار در روز بصورت موضعی می باشد. برای به حداقل رسانیدن احتمال جذب مقدار زیاد از بتاژیل موضعی، باید هر چند گاه یکبار درمان با این دارو را قطع نمود و نیز برای جلوگیری از عوارضی جذب عمومی آن باید همواره از مقدیر اندک آن استفاده کرده و ششما تلاش کرد که در یک دوره درمان فقط یک ناحیه معینی از بدن تحت درمان با این دارو قرار گیرد.

مصرف در بارداری: FDA کورتیکواستروئیدها را در گروه C طبقه بندی نموده است. مصرف بتاژیل موضعی به مقدار زیاد و در نواحی وسیع از بدن یا رمان طولانی در زنان باردار و یا زمانی که قصد باردار شدن دارند، ممنوع است.

مصرف در شیردهی: با این که معلوم نشده کورتیکواستروئیدهای موضعی در شیر مادر ترشح می‌شوند، ولی به هر حال استفاده از این گونه داروها در منطقه قفسه سینه در زمان شیردهی مجاز نیست.

شرایط نگهداری دارو:

از یخ زدگی محافظت گردد و دارو در دمای کمتر از ۳۰ درجه سانتیگراد نگهداری شود.

Reference: USP DI 2007
www.gilaranco.com
@gilaranco
@gilaranco_pharma

شرکت داروسازی گیلارنکو
ایران –رشت

